

Eerste Santpoorts Dictee

Naar een tekst van Leon de Winter en Jessica Durlacher

De verrukkelijke kwaliteiten van buurman As

In onze achtertuin bevindt zich een dependance die eruitziet als een super-de-luxe etablissement. Het ruikt daar meermalen naar appelbeignets, gebakken in arachideolie, een spijsolie die als een basisoliesoort wordt beschouwd. De beignets zijn bestemd voor de onlinegroothandel en worden op oudejaarsavond in groten getale opgepeuzeld.

De patente patissier noemt zichzelf As, omdat hij ten gevolge van mysterieuze afasie de b niet kan uitspreken. Zijn appetijtelijke assistente heet Mie, eigenlijk Miep: de slotmedeklinker wordt weggelaten; dat heet apocope.

As bereidt ook chocoladebaksels, au bain-marie; Mie verpakt ze minutieus in luxueuze bonbonnières. Als As' bakkunst vleugels krijgt, vervaardigt hij geglaceerde cakes en meringues, muzikaal geïnspireerd door bourrees en rondo's van Bach. Een debacle is desalniettemin niet uit te sluiten, al affronteert hij daarmee wellicht zijn belangrijkste cliënte: een douairière met een affreuze neus en een onderstel als een affuit.

De ingrediënten, waaronder de basisbenodigdheden cacao, vanille-extract en pistachenoten, betreft onze kok bij een cash-and-carryzaak in het noorden des lands. Als het transportbedrijf zijn waren aflevert, wat frequent gebeurt, ondertekent As het cognossement zonder een greintje gegeneerdheid.

As is niet commercieel ingesteld. Het verrassende succes dat zijn producten alom hebben, is gebaseerd op mond-tot-mondreclame van zijn hooggeachte clientèle en niet op reclameactiviteiten van professionals. Pecuniair is hij daarentegen nogal naïef. Daardoor balanceert hij weleens op de rand van een faillissement. Nochtans zal hij nooit jeremiëren.

As is een zoetekauw en 's zondags barbecueën of fonduen we vaak allen tezamen, met tandbederf teweegbrengende lekkernijen.

Wij appreciëren As' en Mies onloochenbare vakmanschap en verwijlen graag in hun nabijheid, de doordringende geur van oliën op de koop toe nemend.